udtalt her i Dag i Salen, kan fatte mig forholdsvis kort. Der er beregnet at skulle medgaa til en forsvarlig Bestykning af Søforsvaret her ved Kjøbenhavn 50 Stykker 11 Tommers Kanoner. Vi have anskaffet 25 Stykker, idet der for Viennet 1868—70 søgtes de 10 Stykker 11 Tommers Kanoner og for 1870—71 paa Finantsloven eftersøgtes de 15 Stykker, og deraf blev bevilget de 10. Det var Krigsbestyrelsens Overbevisning ifjor, at Ministeriet ikke burde gaa langsommere til Værks end med en aarlig Anskaffelse af 10 Stykker, og i Overensstemmelse dermed blev der begjært 10 Stykker for 1871—72, men Rigsdagen bevilgede kun de 5 Stykker. Det ligger nu nær at antage, at havde man foreslaaet en Anskaffelse af 15 Kanoner, kunde man have havt Haab om at faae de 10. Jeg bøiede mig derimod for Rigsdagens Afgjørelse i den foregaaende Session. Jeg troede, at Rigsdagen var kommen til den Overbevisning, at det var forsvarligt og rigtigt at gaa saa langsomt til Værks som ved en aarlig Anskaffelse af 10 Kanoner, men heller ikke paa nogen Maade langsommere end 10 Kanoner, og derfor stillede jeg et Forlangende om 10 Kanoner, og jeg har af samme Grund gjentaget mit Forlangende iaar. Vi have jo Søforterne, og jeg tror ikke, det er forsvarligt at udstrække Anskaffelsen af Kanonerne over et længere Tidsrum end 3 Aar, (Hage: Maa jeg bede om Ordet.) med en Anskaffelse af 10 Stykker aarlig, indtil Forterne kunne komme til fuld Forsyning; jeg er enig med det ærede Medlem her i Salen (Turen) i at betragte det mere som et finantsielt Spørgsmaal, og jeg kan ikke se Grunden til ikke i Aar at bevilge det fornødne Beløb til Anskaffelsen af de 10 Kanoner.

Koch: Den høitærede Minister gjorde mig den Ære at betegne mig som en ligesaa bestemt Modstander af Skydeskolen, som jeg forleden Dag var af en Forhøielse af Slidsatserne. Deri gjorde den ærede Minister mig og Mindretallet Uret. Mindretallet og jeg ere ingenlunde bestemte Modstandere af Skydeskolen, men det Hele, vi tilraade Thinget, er at udsætte Spørgsmaalet om Skydeskolen, indtil Hærloven kommer til Revision, og for denne Udsættelse tror jeg unegteligt at have anført ganske gode Grunde, om jeg end gjerne vil indrømme, at jeg ikke havde ventet, at den høitærede Minister vilde anerkjende disse Grunde. Da jeg forrige Gang havde Ordet og kom med nogle Bemærkninger, som gik i den Retning, at der var Tvivl tilstede om, hvorvidt den nuværende Maade at uddanne Skydelærere paa var den rette, tror jeg, jeg gjentagne Gange udtrykkeligt hævdede, at det var en Mening, jeg havde hørt udtalt af mange Sagkyndige, for hvis Dom jeg havde stor Agtelse. Senere har det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalt sig i aldeles modsat Retning og mod de Grunde, jeg tillod mig at fremkomme med. Jeg har nu en meget stor Agtelse ogsaa for det ærede Medlems Sagkundskab, men min og Mindretallets Stilling er den, at vi slet ikke blande os i denne de Sagkyndiges Strid, vi sige: lad dem udfegte den, naar Hærloven næste Aar kommer til Revision, saa er det den rette Tid at tage disse og lignende Spørgsmaal under Overveielse. Det samme ærede Medlem bemærkede endvidere i Anledning af min Yttring om, at der nu mulig kunde være mere Tilbøielighed til at vende tilbage til Hørsholm, at det ikke kunde lade sig gjøre; thi det vilde i Virkeligheden vise sig, at Skolen ikke kunde anlægges paa Hørsholm. Jeg vil kun sige det ærede Medlem, at det ikke er nogen Kompliment, han viser Ministeriet, der dog ogsaa maatte være i Besiddelse af Sagkundskab; thi Ministeriet er gjentagne Gange kommet med Begjæring til Rigsdagen netop om Skolens Forlæggelse til Hørsholm; jeg skal heller ikke negte, at den høitærede Ministers Udtalelse om dette Punkt ogsaa forekom mig noget forunderlig, da det dog af Anmærkningerne til Finantsloven temmelig klart fremgaar, at Ministeriet i Grun-